

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 Rs 405238 21 Rs
Tuzla, 11.01.2024. godine

Općinski sud u Tuzli, sudija Vesna Aleksić, u pravnoj stvari tužitelja Ć.F., sin R., iz B., ul...., zastupan po punomoćniku, Alić Damiru, advokatu iz Tuzle, protiv tuženog JU Univerzitet u Tuzli, Ekonomski fakultet u Tuzli, ul. Irfeta Vejzagića broj 8, Tuzla, radi diskriminacije/zaštite i ostvarivanja prava iz radnog odnosa, v.sp. 5.100,00 KM, nakon održane glavne, usmene i javne rasprave zaključene dana 28.09.2023. godine, u prisustvu punomoćnika parničnih stranaka, dana 11.01.2024. godine donio je sljedeću

P R E S U D U

I - Utvrđuje se da je tuženi odlučujući po Zahtjevu tužitelja za pokretanje procedure izbora u više naučno nastavno zvanje „redovni profesor“ za užu naučnu oblast „Ekonomska teorija i politika“, Odlukom broj 02/3-2919-1/20-II-4 od 07.07.2020 godine, povrijedio njegovo pravo na jednako postupanje na način da je istog onemogućio u ostvarivanju prava na sticanje zvanja „redovni profesor“ na užoj naučnoj oblasti „Ekonomska teorija i politika“, pa se ista Odluka poništava, kao nezakonita.

II – Utvrđuje se da kod tuženog, shodno planu pokrivenosti tekuće akademske godine, postoji potreba za provođenje procedure izbora za zvanje „redovni profesor“, na užoj naučnoj oblasti „Ekonomska teorija i politika“, u skladu sa Statutom Univerziteta u Tuzli i internim aktima tuženog.

III – Nalaže se tuženom da putem javnog konkursa provede proceduru za izbor u naučno zvanje „redovni profesor“, na užoj naučno nastavnoj oblasti „Ekonomska teorije i politika“, u skladu sa Statutom Univerziteta u Tuzli i internim aktima tuženog, te se tuženom nalaže da tužitelju pod jednakom uslovima omogući učestvovanje u procesu sticanja zvanja „redovni profesor“ na užoj naučnoj oblasti „Ekonomska teorija i politika“, te da na taj način otkloni diskriminaciju prema tužitelju i posljedice diskriminacije.

IV – Obavezuje se tuženi da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 2.106,00 KM, a sve u roku od 30 dana od dana donošenja presude, pod prijetnjom izvršenja.

V- Sa viškom zahtjeva za naknadu troškova postupka preko dosuđenog iznosa od 2.106,00 KM do traženog iznosa od 2.737,80 KM tužitelj se odbija.

Obrazloženje

Tužitelj je, putem punomoćnika ovom sudu dana 22.07.2021.godine podnio tužbu protiv tuženog, radi diskriminacije/zaštite i ostvarivanja prava iz radnog odnosa. U tužbi, kao i tokom postupka tužitelj navodi da je usvoјstvu vanrednog profesora, bez zasnivanja radnog odnosa radio kod tuženog od 01.10.2014.g na užoj naučnoj oblasti „Ekonomсka teorija i politika“, sve do 2020.g. te se pismeno obratio tuženom dana 01.06.2020.g sa zahtjevom za pokretanje procedure izbora u više naučno zvanje „redovni profesor“, koji zahtjev je tuženi odbio kao neosnovan, nakon čega započinje korespondencija između parničnih stranaka sve do podnošenja ove tužbe. Dana 07.07.2020.g tuženi je donio odluku broj: 02/3-2919-1/20-II-4 kojom je zahtjev tužitelja za pokretanje procedure izbora u više naučno-nastavno zvanje odbijen kao neosnovan, nakon čega je tužitelj izjavio žalbu „Senatu Univerziteta u Tuzli“ pozivajući se na činjenicu da je u akademskoj 2020/2021.g došlo do povećanja broja časova sa 65 na 73 časa. Naučno-nastavno vijeće tuženog je 15.10.2020.g. donijelo Odluku broj: 02/3-4777-1/20-III-12 koje je odbacilo kao nedopušten zahtjev za pokretanje izbora u više naučno-nastavno zvanje pri čemu se u konkretnom slučaju radilo o napredovanju za koje nije bilo potrebno vezati se za broj časova jer Statut Univerziteta u Tuzli precizno propisuje uslove u izbor u naučno-nastavna i umjetničko-nastavna zvanja u članu 239, koje pak uslove tužitelj ispunjava u cijelosti imajući u vidu da je od 01.10.2014.g izabran u zvanje „vanrednog profesora“. Dalje se navodi da se suštinski razlozi za odbijanje svode na stav tuženog da nemaju potrebu za izborom nedostajućeg nastavnika, te da tuženi tretira tužitelja kao vanjskog saradnika, a ne kao zaposlenika, pri čemu se u svom odgovoru na opomenu pred tužbu tuženi pozvao i na odredbe člana 72 Zakona o visokom obrazovanju TK i navodno neispunjavanje uslova tužitelja shodno odredbi člana 251 stav 1 tačka c) Statuta Univerziteta u Tuzli, te se navodi za primjer kako je vidljivo iz priloženih materijalnih dokaza, da je u akademskoj 2020/2021 godini upisan veći broj studenata kod tuženog zbog čega se broj časova sa 65 povećao na 73 časa, a Standardima i normativima visokog obrazovanja TK je propisano da minimalno sedmično optetrecenje nastavnika u okviru 40-satne radne sedmice je 6 sati predavanja sedmično, a maksimalno ne može biti veće od 10 sati, dok se prijem nastavnika u radni odnos vrši na osnovu potreba na prvom ciklusu studija. Prema informacijama tužitelja proizilazi da je u akademskoj 2019/2020 godini bilo viška 25 časova za užu naučnu oblast „Ekonomсka teorija i praksa“ što znači da je bilo potrebe za zasnivanja dva radna odnosa, sve shodno relevantnim odredbama, standardima i normativima visokog obrazovanja, posebno ako se ima u vidu da je u akademskoj 2020/2021 godini primljen veći broj novih studenata, a pri tome je 18.01.2021.g Skupština TK imenovala prof. dr Kadriju Hodžića sa uže naučne oblasti „Ekonomсka teorija i politika“ na mjesto Premijera TK, što je opšte poznata činjenica koja direktno ukazuje na potrebu angažovanja još jednog nastavnika. Tuženi je naprijed navedene činjenice ignorisao skupa sa Upravnim odborom Univerziteta u Tuzli kao drugostepenim organom, posebno zanemarujući obavezu iz člana 52 stav 1 točka r) Statuta Univerziteta kojim je propisano da Senat Univerziteta može bez prijedloga naučno-nastavnog vijeća raspisati konkurs i

dati naučno-nastavno zvanje tj. omogućiti napredovanje u zvanje redovnog profesora. Tužitelj se dana 24.02.2021.g. obratio i Kantonalnoj upravi za inspekcijske poslove TK, a zatim i 04.03.2021.g- Ministarstvu obrazovanja i nauke TK nakon čega je dobio odgovor KUIP TK broj: 17/4-VI-34-002402/21 od 12.04.2021.g u kojem izjašnjenju je zaključeno tj. ukazano da kod tuženog zaista ima ostaje 25 sati predavanja na užoj naučnoj oblasti „Ekonomika teorija i praksa“ s tim da postupajući inspektor nije mogao preduzeti upravne i prekršajne mjere nego je izvještaj prosljedio Senatu Univerziteza u Tuzli na uvid, a s druge strane Ministarstvo obrazovanja TK je svojim aktom od 31.05.2021.g samo zapravo „primilo k znanju“ zaprimljene informacije te pribavilo izjašnjenje tuženog pokazujući na taj način krajnje pasivno ponašanje. Naprijed navedeno ukazuje na zloupotrebu prava autonomije Univerziteta i pojedinih fakulteta, što se direktno odražava na građanski i radno-pravni status pojedinca što je u konkretnom slučaju status tužitelja, prema kojem se na navedeni način provode akti neposredne diskriminacije, odnosno onemogućava mu se redovno napredovanje činom nezakonitog utvrđivanja njegove inicijative zahtjeva za napredovanjem kao nedopuštenog, odnosno odbijanjem kao neosnovanog, bez vjerodostojnih i objektivnih dokaza za takav zaključak. Na navedeni način tuženi je počinio diskriminaciju, jer postupa na različit način (član 2 stav 1 Zakona o zabrani diskriminacije) što je za posljedicu imalo uskraćivanje njegovih prava i sloboda na ravnopravnoj osnovi i u svim oblastima javnog života, a obzirom da je Univerzitet javna ustanova od posebnog značaja za javni život, to je jasno da je tuženi putem svojih reprezenata svjesno propustio da tužitelju kao vanrednom profesoru koji ispunjava zakonske uslove, omogući redovno napredovanje na mjesto koje mu po zakonu i internim aktima tuženog pripada, čime je tuženi počinio akt neposredne diskriminacije, kao oblika koji podrazumijeva svako različito postupanje po osnovama određenim odredbama člana 2 Zakona o zabrani diskriminacije, odnosno oblika koji podrazumijeva svako djelovanje ili propuštanje djelovanja kada je neko lice ili grupa lica dovedena ili je bila ili bi mogla da bude dovedena u nepovoljniji položaj za razliku od nekog drugog lica ili grupe lica u sličnim situacijama. U prilog naprijed navedenog, ali i u svrhu ukazivanja na referentnu grupu u kontekstu diskriminacije ide i činjenica da se za asistenta E.H. provodi po ubrzanoj proceduri postupak sticanja doktorata s ciljem izbora u zvanje docenta, upravo od strane uposlenika na UNO „Ekonomika teorija i politika“. Nadalje, kao referentna grupa za poređenje tužitelja u kontekstu diskriminatornog postupanja ide i činjenica da se isti postupak na predmetnoj UNO provodi i u odnosu na Mirelu Bašić, koja je izabrana u zvanje asistenta. Da postoji stvarna potreba za tuženog da tužitelja izabere u zvanje redovnog profesora govori i činjenica da na predmetnoj UNO kao vanjski saradnici već duži period poslove obavljaju H.M., K.T. i L.T.. Dakle, u tužbi se nadalje navodi da tuženi manipuliše svojim diskrecionim pravom i proizvoljno postavlja „kočnicu“ ,očito samo u slučaju tužitelja, dok prema drugima postupa krajnje servilno i po ubrzanim procedurama pri tome angažujući najmanje tri osobe za poslove koje bi on obavljao čime tuženi nezakonito različito postupa prema istom i uskraćuje mu osnovna prava u napredovanju koja mu u skladu sa pozitivnim zakonskim propisima i internim aktima već pripadaju. U cilju mirnog rješavanja predmetne diskriminacije tužitelj je sačinio i izjavio Opomenu pred tužbu-sa zahtjevom za otklanjanje diskriminacije i realizaciju prava na sticanje zvanja od 24.06.2021.g, na što je tuženi odgovorio da prema njihovom stavu – nema diskriminacije prema tužitelju. Tužitelj

pravni osnov tužbenog zahtjeva temelji na odredbama članova 114 i 116 Zakona o radu FBiH, a u vezi sa odredbama člana 8 , 10, 12 i 13 istog Zakona, zatim Zakona o zabrani diskriminacije BiH, kao lex specialis i to posebno njegovih članova 2, 3 i 6. U konačnici, tužitelj u tužbi navodi da je očigledno da tuženi nema namjeru da odstupi od diskriminatornog postupanja, pa je predložio da sud po ovoj tužbi hitno zakaže i provede pripremno ročište i ročište za glavnu raspravu, te da nakon provedenih dokaza, na osnovu člana 12 stav 1 točka a) i b) Zakona o zabrani diskriminacije BiH, odnosno zbog propuštanja tuženog donese presudu kojom će usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja, te obavezati tuženog da tužitelju naknadi troškove parničnog postupka. U završnom izlaganju punomoćnik tužitelja je predložio da sud u cijelosti usvoji tužbu i tužbeni zahtjev, te da obaveže tuženog na naknadu troškova parničnog postupka opredijeljenih na nastavku ročišta za glavnu raspravu.

U odgovoru na tužbu-pismenom podnesku od 06.10.2021.g tuženi je istakao prigovor pasivne legitimacije obzirom da Ekonomski fakultet kao organizaciona jedinica nema svojstvo pravnog lica, te osporio u cjelosti postavljeni tužbeni zahtjev, a prigovorio je i pravnom osnovu na osnovu kojeg tužitelj temelji svoj tužbeni zahtjev (Član 114. i 116. Zakona o radu Federacije Bosne i Hercegovine a u vezi sa članom 8,10,12 i13. istog Zakona kao i člana 2.3. i 6. Zakona o diskriminaciji BiH) odnosno traži zaštitu i ostvarenje prava iz radnog odnosa obzirom da tužitelj nije bio niti se nalazi u radnom odnosu kod tužitelja ističući da su Kantonalna uprava za inspekcijske poslove TK-a kao i Ministarstvo obrazovanja/naobrazbe i nauke/znanosti TK u svojim odgovorima upućeni tužitelju takode naveli da se u konkretnom slučaju (ne izbora u više naučnonastavno zvanje) ne radi o diskriminaciji i ostvarivanju prava iz radnog odnosa, pa su s tim u vezi kontradiktorni i navodi iz same tužbe „ Tužitelj je u svojstvu vanrednog profesora, bez zasivanja radnog odnosa..." a tužba je podnosena radi diskriminacije i ostvarivanju prava iz radnog odnosa. Tuženi, u odgovoru također navodi da su nesporni navodi da se tužitelj, kao spoljni saradnik, a ne zaposlenik tuženog 01.06.2020. godine obratio sa Zahtjevom Ekonomskom fakultetu u Tuzli radi pokretanja procedure izbora u više naučno-nastavno zvanje, da je tuženi blagovremeno navedeni Zahtjev uputio na izjašnjenje nadležnoj užoj naučnoj oblasti (Ekonomska teorija i politika) i Prodekanu za nastavu i studentska pitanja, a sve u cilju donošenja pravilne Odluke od strane Naučno-nastavnog vijeća Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Tuzli, da se predmetnom Zahtjevu nije udovoljilo iz raloga što se nisu ispunili uslovi trženi članom 251. stav I . tačka c. Statuta Univerziteta u Tuzli, u kojim odredbama je nedvosmisleno utvrđeno da se Javni konkurs za izbor nastavnika i saradnika, bez zasnivanja radnog odnosa raspisuje zbog postojanja potrebe za izborom nedostajućeg nastavnika na I ciklusu studija, što u konkretnom slučaju nije bilo (Pregled pokrivenosti nastave za ak. 2019/2020. godinu od 08.01.2020.godine), a kako tužitelj nije u radnom odnosu na Univerzitetu u Tuzli nije se, kod odlučivanja po predmetnom Zahtjevu, moglo postupati po odredbama Člana 72. Zakona o visokom obrazovanju TK, obzirom da isti tretira samo zaposlenike a ne i vanjske saradnike u kojem statusu se nalazi tužitelj.

Nadalje, tuženi ističe da se u cilju odvijanja nesmetanog nastavnog procesa u ak. 2020/2021. godini ukazala potreba za angažman u nastavi dva spoljna saradnika sa

drugog univerziteta dakle, nije bilo angažmana spoljnih saradnika u ak. 2019/2020. godini (na UNO „Ekonomska teorija i politika) iz kojeg perioda se odnosi Zahtjev tužitelja za napredovanje, obzirom da nastavnici sa UNO na fakultetima imaju autonomiju da predlažu spoljne saradnike, prema ukazanoj potrebi, za angažman u nastavi kako je to u konkretnom slučaju i bilo, sa napomenom da je važno istaći da se iz Odgovora/Izjašnjenja Kantonalne Uprave za inspekcijske poslove može utvrditi da menadžment i Naučno-nastavno vijeće ovog Fakulteta nisu učinili propuste koje bi imale za posljedicu da se preduzmu upravne i prekršajne mjere kod postupanja navedenih po Zahtjevu Tužitelja za napredovanje u više naučno-nastavno zvanje, a takođe navode da je u konačnici po Zahtjevu/žalbi tužitelja odlučivao i Senat Univerziteta u Tuzli koji je nakon sagledavanja svih činjenica bitnih za pravilno odlučivanje prihvatio Informaciju NNV ovog Fakulteta o nepostojanju potrebe za nastavnikom, kao i činjenicu da je tužitelj nedopušteno angažovan na Ekonomskom fakultetu Evropskog univerziteta Kallos u Tuzli, suprotno odredbama Pravilnika koji tretira ovo pitanje. Također, tuženi ističe da su navodi iz tužbe koji se odnose na ignoriranje Upravnog odbora po Zahtjevu tužitelja od 15.10.2020, godine takođe neosnovani imajući u vidu njegovu nadležnost koja je utvrđena Statutom Univerziteta u Tuzli. Dakle, imajući u vidu naprijed navedeno kao i navedene odredbe Zakona, Statuta kao i odgovora svih ustanova, organa kojima se tužitelj žalio za diskriminaciju i uskraćivanje njegovih prava tuženi smatra da nije bilo povrede odredbi Člana 2, 3 i 6. Zakona o zabrani diskriminacije, niti je bilo pravnog osnova koji bi omogućio napredovanje tužitelja u više naučno-nastavno zvanje, a da se ostali navodi („čuvanje mjesta na fakultetu“; izbori koji se odnose na druge fakultete su neosnovani i dr.) ne mogu dovesti u bilo kakvu vezu sa predmetnim Zahtjevom tužitelja. Slijedom navedenog, tuženi je predložio da se tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti odbije kao neosnovan, te da se tužitelj obaveže da tuženom naknadi troškove ovog postupka. U završnom izlaganju punomoćnik tuženog je predložio da sud u cijelosti odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan i obaveže tužitelja da tuženom naknadi troškove parničnog postupka.

U toku dokaznog postupka provedeni su dokazi uvidom i čitanjem u materijalnu dokumentaciju i to: Odluku Senata Univerziteta u Tuzli o izboru kandidata u naučno-nastavno zvanje, broj: 03-5950-8.5/14 od 01.10.2014. godine, akt Pokrivenost nastave za akademsku 2019/2020 godinu, Univerziteta u Tuzli, Ekonomski fakultet, UNO „Ekonomska teorija i politika“ od 08.01.2020. godine, Zahtjev tužitelja za pokretanje procedure za izbor u više naučno-nastavno zvanje (redovni profesor), bez zasnivanja radnog odnosa od 01.06.2020. godine, Odluku Univerziteta u Tuzli, Ekonomski fakultet, broj: 02/3-1919-1/20-II-4 od 07.07.2020. godine, kojom se odbija Zahtjev tužitelja za pokretanje procedure za izbor u više naučno-nastavno zvanje „redovni profesor“ za užu naučnu oblast „Ekonomska teorija i politika“ kao neosnovan, Zahtjev tužitelja za pokretanje procedure za izbor-napredovanje u više naučno-nastavno zvanje (redovni profesor), od 21.09.2020. godine, Urgenciju tužitelja u vezi zahtjeva za pokretanje procedure za izbor-napredovanje u više naučno-nastavno zvanje (redovni profesor) od 26.10.2020. godine, Odluku Univerziteta u Tuzli, Ekonomski fakultet, broj: 02/3/4777-1-1/20-II-1 od 15.10.2020. godine o odbacivanju Zahtjeva tužitelja za pokretanje procedure za izbor

u više naučno-nastavno zvanje „redovni profesor“ za užu naučnu oblast „Ekonomska teorija i politika“ kao nedopuštenog, Odluku Senata Univerziteta u Tuzli, broj: 03-5491-1-10/20 od 13.11.2020. godine, kojom se žalbe tužitelja odbijaju kao neosnovane, Molbu tužitelja od 20.01.2021. godine, za preispitivanje Odluke Ekonomskog fakulteta u Tuzli broj: 02/3-4777-1/20-II-12 od 15.10.2020. godine i broj: 02/3-2919/20-II-4 od 7.7.2020. godine i Odluke Univerziteta u Tuzli broj: 03-5491-1-10/20, od 13.11.2020. godine, Obavijest Univerziteta u Tuzli, Privremeni Upravni odbor, broj: 04-343-2/21 od 28.01.2021. godine, Prijavu tužitelja na rad menadžmenta Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Tuzli i šefa Uže naučne oblasti „Ekonomska teorija i politika“, od 18.02.2021. godine, Kantonalnoj upravi za inspekcijske poslove TK, Inspektorat za rad, zaštitu na radu i socijalnu zaštitu, Prijavu tužitelja na rad menadžmenta Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Tuzli i šefa Uže naučne oblasti „Ekonomska teorija i politika“, od 18.02.2021. godine, Kantonalnoj upravi za inspekcijske poslove TK, Inspektorat za obrazovanje, Prijavu tužitelja na rad menadžmenta Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Tuzli i šefa Uže naučne oblasti „Ekonomska teorija i politika“ i zahtjev za upravni nadzor, od 04.03.2021. godine, Ministarstvu obrazovanja i nauke TK, Dostavu odgovora, Izjašnjenje, Kantonalne uprave za inspekcijske poslove, broj: 63805-0005 od 12.04.2021. godine, Ponovljenu prijavu tužitelja na rad menadžmenta Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Tuzli i šefa Uže naučne oblasti „Ekonomska teorija i politika“, od 11.05.2021. godine, Kantonalnoj upravi za inspekcijske poslove TK, Inspektorat za rad, zaštitu na radu i socijalnu zaštitu, Urgenciju tužitelja za prijavu i zahtjev za upravnu nadzor, od 04.03.2021. godine na rad menadžmenta Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Tuzli i šefa uže naučne oblasti „Ekonomska teorija i politika“, od 18.05.2021. godine, Ministarstvu obrazovanja i nauke TK, Odgovor na podnesak Ministarstva obrazovanja/naobrazbe i nauke/znanosti TK, broj: D-10/1-34-004357-2-21 od 31.05.2021. godine, Zaključak Kantonalne uprave za inspekcijske poslove TK, broj: 43416-0001 od 09.06.2021. godine, Prigovor tužitelja Upravnom odboru Univerziteta u Tuzli, od 16.06.2021. godine, Prigovor tužitelja Ministarstvu obrazovanja i nauke TK, od 16.06.2021. godine, Uvid i čitanje u Prijavu tuženog na rad Ministarstva obrazovanja i nauke TK zbog neprovođenja nadzora i upravnog nadzora po prijavi-zahtjevu, od 16.06.2021. godine, Opomenu pred tužbu - Zahtjev za otklanjanje diskriminacije i realizaciju prava na sticanje zvanja, od 24.06.2021. godine, Odgovor na opomenu pred tužbu Univerziteta u Tuzli, Ekonomski fakultet, broj: 02/3-3117-1/1 od 12.07.2021. godine, Zahtjev tužitelja tuženom od 15.07.2021. godine, za dostavu dokumentacije i to Plan pokrivenosti izvođenja nastave na užoj naučnoj oblasti „Ekonomska teorija i politika“ za akademske godine 2020/2021 i godine 2021/2022; Ugovore o angažmanu vanjskih saradnika/trećih lica na navedenoj UNO za H.M., K.T. i L.T. za vremenski period od 2018. godine do konca 2021. godine; Izvještaj o održanoj nastavi na predmetima koje drže asistenti umjesto profesora na UNO „Ekonomska teorija i politika“ za vremenski period od 2018. godine do konca 2021. godine kao i Ugovore i saglasnosti Ekonomskog fakulteta za četvero profesora sa UNO „Ekonomska teorija i politika“ za njihov angažman na svim drugim državnim i privatnim fakultetima za koje ste dali saglasnost kao fakultet za vremenski period od 2018. godine do konca 2021. godine, za M.K., K.H., B.A. i Z.DŽ. -

Odluku Univerziteta u Tuzli 03-5754-1-1.1/21 od 28.10.2021. godine o izboru u naučno nastavno zvanje dr. sci. D.S. ,rješenje tuženog od 30.03.2022.godine,ugovor tuženog sa A. D. od 05.10.2020.godine,aneks ugovora sa A.D.od 29.01.2021.godine,ugovor tuženog sa H.M. od 14.12.2020.godine, Aneks ugovora tuženog sa H.M. od 05.03.2021.godine ,Aneks ugovora tuženog sa H. M. od 27.05.2021.godine,ugovor tuženog sa K.E. od 26.04.2021.godine, ugovor tuženog sa B.M. od 26.04.2021.godine,ugovor tuženog sa K.R. od 05.03.2021.godine,ugovor tuženog sa T.K. od 02.01.2021.godine, Aneks ugovora tuženog sa T.K. od 05.03.2021.godine,ugovor tuženog sa H.F. od 23.01.2021.godine,ugovor tuženog sa H.F. od 29.01.2021.godine, ugovor tuženog sa B.M. od 13.01.2022.godine,ugovor tuženog sa M.H. od 29.10.2021.godine,opterećenje u nastavi za akademsku 2020/21 godinu za B.A., Dž.Z., H.E., opterećenje u nastavi za akademsku 2019/20 godinu za M.K., H.E, Dž.Z., H.K., B.A., opterećenje u nastavi za akademsku 2021/22 godinu za H.E., H.K., K.M. , Dž.Z. i B.A., ugovor tuženog sa D.A. od 30.09.2019.godine, aneks ugovora tuženog sa D.A. od 17.12.2019.godine, ugovor tuženog sa H.F. od 17.12.2019.godine, Izvod iz Statuta Univerziteta u Tuzli, Zahtjev Tužitelja od 01.06.2020.g, Odluka Naučno-nastavnog vijeća Fakulteta od 07.07.2020. g., Plan pokrivenosti nastave za ak. 2019/2020. g.,Odluka Senata o usvajanju Plana realizacije nastave na I ciklusu studija u ak. 2019/2020.g,Zapisnik uže naučne oblasti „Ekonomika teorija i politika“ Fakulteta od 05.06.2020.g.,Zahtjev Tužitelja od 21.09.2020.g.Odluka Naučno-nastavnog vijeća Fakulteta od 15.10.2020. g.,Odluka Senata o usvajanju Plana realizacije nastave na I ciklusu studija u ak. 2020/2021.g.,Zaključak Senata Univerziteta u Tuzli od 30.09.2020.,Očitovanje Naučno-nastavnog vijeća Fakulteta od 15.10.2020.g., Odluka Senata Univerziteta u Tuzli o odbijanju žalbi Tužitelja od 13.11.2020.g.,Prijava Tužitelja na rad Menadžment Fakulteta i šefa uže naučne oblasti od 04.03.2021.g.,Izjašnjenje Tužene od 01.04.2021.g. na Prijavu Tužitelja od 04.03.2021. g.,Prijedlog Advokatske kancelarije Rifat Konjić i dr. od 20.05.2021.g.,Odgovor Naučno-nastavnog vijeća Advokatskoj kancelariji Rifat Konjić i dr. od 28.05.2021.g.,Obavijest Upravnog odbora Univerziteta u Tuzli po prigovoru Tužitelja od 28.01.2021.g., Dopis advokata od 24.06.2021.g.,Odgovor Dekan Fakulteta na Opomenu/pred tužbu advokata Damira Alića od 12.07.2021.g., Zapisnik o inspekcijskom nadzoru TK-a od 08.03.2021.g., Izjašnjenje,Glavnog inspektora Tuzlanskog kantona na Predstavku Tužitelja od 12.04.2021.g., Odgovor Ministarstva obrazovanja/naobrazbe i nauke/znanosti TK-a broj: D-10/1-34-004357-2-21 od 31.05.2021. godine , Zaključak Kantonalne uprave za inspekcijske poslove TK-a broj: 17/4-IV-30-005519/21 od 09.06.2021. godine, Pravilnik Univerziteta u Tuzli o angažmanu na drugim univerzitetima, Informacija Ministra Ministarstva obrazovanja/naobrazbe TK o uslovima za dobijanje saglasnosti za raspisivanje konkursa za nastavnike/saradnike bez zasnivanja radnog odnosa broj: 10/1-38027414-1/19 od 11.02.2020. godine, Informacija Prorektora za nastavu i studentska pitanja Univerziteta u Tuzli broj: 03-6496-10.3/19-1.1.3 od 14.02.2020. godine ,Odluka Senata o utvrđivanju max opterećenja lica koja nisu u radnom odnosu od 16.07.2021,Objavljeni tekst Konkursa za potrebe Tehnološkog fakulteta,Spisak nastavnog osoblja na Kallosu Tuzla, Raspored predavanja na Kallosu Tuzla, proveden je dokaz saslušanjem tužitelja u svojstvu parnične stranke, proveden je dokaz saslušanjem

svjedoka K.R., H.E, H.A., M.M., K.J.M., K.M. i M.A., pa je sud ocjenom provedenih dokaza, shodno odredbi člana 8. Zakona o parničnom postupku ("Sl. novine Federacije BiH", br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Među parničnim strankama nije sporno, a što proizilazi i iz provedenih dokaza : da je tužitelj u svojstvu vanrednog profesora, bez zasnivanja radnog odnosa, radio kod tuženog od 01.10.2014 godine u užoj naučnoj oblasti „Ekonomika teorija i politika“ sve do 2020 godine; da se pismeno obratio tuženom dana 01.06.2020 godine sa zahtjevom za pokretanje procedure izbora u više naučno zvanje „redovni profesor“; da je tuženi taj zahtjev, Odlukom broj 02/3-2919-1-II-4 od 07.07.2020 godine odbio, kao neosnovan; da je Naučno nastavno vijeće tuženog donijelo Odluku broj : 02/3-4777-1/20 od 15.10.2020 godine, kojom je odbacilo, kao nedopušten, zahtjev tužitelja za pokretanje izbora u više naučno nastavno zvanje, obzirom da se, u konkretnom slučaju, radilo o napredovanju, za koje, po nalaženju tužitelja, nije bilo potrebno vezati se za broj časova, jer Statut Univerziteta u Tuzli precizno propisuje uslove za izbor u naučno-nastavna i umjetničko-nastavna zvanja članom 239., koje, pak, tužitelj ispunjava u cijelosti, imajući u vidu da je od 01.10.2014 godine izabran u zvanje „vanrednog profesora“; da je, u suštini, stav tuženog da nemaju potrebu za izborom nedostajućeg nastavnika, jer tuženi tužitelja tretira, kao vanjskog saradnika, a ne, kao zaposlenika, pri čemu se, u odgovoru na opomenu pred tužbu, pozvao na neispunjavanje uslova od strane tužitelja, pozivom na odredbu člana 27. Zakona o visokom obrazovanju TK, shodno odredbi člana 251. stav 1., tačka c) Statuta Univerziteta u Tuzli; da tužitelj, na temelju materijalnih dokaza na koje se u korespondenciji sa tuženim pozivao i koje je priložio, nalazi da je u akademskoj 2020/2021 godini upisan veći broj studenata kod tuženog, zbog čega se broj časova sa 65 povećao na 73 časa, a standardima i normativima visokog obrazovanja TK je propisano da je minimalno sedmično opterećenje nastavnika u okviru 40 satne radne sedmice od šest sati, a maksimalno opterećenje ne može biti veće od 10 sati, dok se prijem nastavnika u radni odnos vrši na osnovu potreba na prvom ciklusu studija, a, prema informacijama tužitelja, proizilazi da je u akademskoj 2019/2020 godini bio višak od 25 časova za užu naučnu oblast „Ekonomika teorija i praksa“, što ukazuje na to da je bilo potrebe za zasnivanje dva radna odnosa, shodno relevantnim odredbama, standardima i normativima visokog obrazovanja, posebno, ako se ima u vidu da je u akademskoj 2020/2021 godini primljen veći broj novih studenata, a, pri tome, je 18.01.2021 godine, Skupština TK imenovala Prof. dr. K.H. sa uže naučne oblasti „Ekonomika teorija i politika“, na mjesto premijera TK, a, što, kao notorna činjenica, ukazuje na potrebu angažovanja još jednog nastavnika; da je tuženi ignorisao navedene činjenice, zajedno sa Upravnim odborom Univerziteta u Tuzli, kao drugostepenim organom, a posebno zanemarujući obavezu iz člana 52. stav 1., tačka r) Statuta Univerziteta u Tuzli, kojim je propisano da Senat Univerziteta može i, bez prijedloga Naučno-nastavnog vijeća, raspisati konkurs i dati naučno-nastavno zvanje, tj., omogućiti napredovanje u zvanje redovnog profesora; da se tužitelj obratio i Kantonalnoj upravi za inspekcijske poslove dana 24.02.2021 godine i dana 04.03.2021 godine Ministarstvu obrazovanja i nauke TK, nakon čega je dobio odgovor KUIP TK broj 17/4-VI-34-002402/21 od 12.04.2021 godine, u kojem izjašnjenju je zaključeno da kod tuženog zaista ima/ostaje 25 sati predavanja u užoj naučnoj oblasti

„Ekonomska teorija i praksa“, a taj izvještaj je proslijeđen Senatu Univerziteta u Tuzli na uvid, dok je Ministarstvo obrazovanja TK svojim aktom od 31.05.2021 godine, po tvrdnji tužitelja, navedeni izvještaj samo, praktično, „*primilo k znanju*“, iskazujući pasivno ponašanje.

Za sud je među parničnim strankama sporno : da li opisanim radnjama u tužbi tuženi provodi zloupotrebu prava autonomije Univerziteta u Tuzli i pojedinih fakulteta, što se direktno odrazilo na građanski i radno-pravni status pojedinca, što je, u konkretnom slučaju, status tužitelja, da li se prema tužitelju na navedeni način provode akti neposredne diskriminacije, odnosno da li mu se na navedeni način onemogućava redovno napredovanje - činom njegove legitimne inicijative za napredovanjem, koju tuženi kvalifikuje, kao nezakonitu, odnosno, utvrđuje, kao nedopuštenu, što je osnov za odbijanje njegovog zahtjeva, kao neosnovanog, bez pravno prihvatljivih stavova i ocjene objektivnih dokaza za takav zaključak tuženog, pri čemu, tužitelj u tužbi i tokom postupka tvrdi i dokazuje da je tuženi počinio diskriminaciju prema njemu, jer postupka na različit način (član 2. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije), što je za posljedicu imalo uskraćivanje njegovih prava i sloboda na ravnopravnoj osnovi i u svim oblicima javnog života, obzirom da je Univerzitet javna ustanova od posebnog značaja za javni život, a tuženi je putem svojih reprezenata svjesno propustio da tužitelju, kao vanrednom profesoru, koji ispunjava zakonske uslove, omogući redovno napredovanje na mjesto koje mu, po Zakonu i internim aktima tuženog, pripada, čime je, po nalaženju tužitelja, tuženi počinio akt diskriminacije, kao oblika koji podrazumjeva svako različito postupanje po osnovama određenim odredbama člana 2. Zakona o zabrani diskriminacije, odnosno, oblika koji podrazumijeva svako djelovanje ili propuštanje djelovanja, kada je neko lice ili grupa lica dovedena ili je bila ili bi mogla biti dovedena u nepovoljniji položaj za razliku od nekog drugog lica ili grupa lica u sličnim situacijama.

Tuženi je u odgovoru na tužbu i tokom postupka i dalje istrajavao na osporavanju pravnog osnova tužbenog zahtjeva tužitelja zasnovanog na članu 114. i članu 116. Zakona o radu F BiH, a u vezi sa članovima 8., 10.,12. i 13. istog Zakona, kao i članova 2., 3. i 6. Zakona o diskriminaciji BiH, kao „vanredni profesor“ Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Tuzli, koji se dana 01.06.2020 godine obratio Ekonomskom fakultetu u Tuzli sa zahtjevom za pokretanje procedure izbora u više naučno-nastavno zvanje „redovni profesor“, koji nije bio u radnom odnosu kod tuženog, već je u svojstvu vanrednog profesora bio spoljni saradnik; da je tužena blagovremeno navedeni zahtjev uputila na izjašnjenje nadležnoj užoj naučnoj oblasti (Ekonomska teorija i politika) i Prodekanu za nastavu i studentska pitanja, a sve i u cilju donošenja pravilne odluke Naučno-nastavnog vijeća Ekonomskog fakulteta Univerziteta u Tuzli; da navedenom zahtjevu nije udovoljeno iz razloga što se nisu ispunili uslovi iz člana 251. stav 1. tačka c) Statuta Univerziteta u Tuzli, čijim odredbama je nedvosmisleno određeno da se javni konkurs za izbor nastavnika i saradnika, bez zasnivanja radnog odnosa raspisuje zbog postojanja potrebe za izborom nedostajućeg nastavnika na I ciklusu studija, što, u konkretnom slučaju, nije bilo, prema pregledu pokrivenosti nastave za ak. 2019/2020 godinu od 08.01.2020 godine, pa, kako tužitelj nije u radnom odnosu na Univerzitetu u Tuzli, nije se po odredbi člana 72. Zakona

o visokom obrazovanju TK, obzirom da isti tretira samo zaposlenike, a ne i vanjske saradnike, u kojem statusu sa nalazi tužitelj, pa je, povodom njegovog zahtjeva kod tuženog donesena i konačna odluka, kojom je isti odbijen sa zahtjevom.

Tuženi ističe da u vremenu na koji se zahtjev tužitelja odnosi nije bilo angažmana spoljnih saradnika u ak. 2019/2020 godini (na UNO "Ekonomska teorija i politika") iz perioda na koji se odnosi zahtjev tužitelja za napredovanje, a nastavnici na UNO imaju autonomiju da predlažu spoljne saradnike prema ukazanoj potrebi, za angažman u nastavi kako je to, u konkretnom slučaju, i bilo. Smatra da menadžment i Naučno-nastavno vijeće Ekonomskog fakulteta nisu učinili propuste koji bi imali za posljedicu da se poduzmu upravne i prekršajne mjere kod postupanja navedenih po zahtjevu tužitelja za napredovanje u više naučno-nastavno zvanje. Također, smatra da su neosnovani svi navodi tužbe, a istakao je da tužitelj nedopušteno ima angažman na Ekonomskom fakultetu Evropskog univerziteta Kallos, što je suprotno Pravilniku koji tretira to pitanje, a da se ostali navodi tužbe („čuvanje mjesta na fakultetu“); izbori koji se odnose na druge fakultete, neosnovani i dr.), te da se ne mogu dovesti u bilo kakvu vezu sa predmetnim zahtjevom tužitelja.

Tuženi je u postupku isticao i prigovog nedostatke pasivne legitimacije na strani Ekonomskog fakulteta, koji je u sastavu Univerziteta u Tuzli, kao njegova organizaciona jedinica, ali je sud cijenio da je tuženi koji, nesporno, u smislu člana 7. Statuta Univerziteta u Tuzli, ima svojstvo pravnog lica i da je on pravilno označen, kao tuženi, ali da u smislu člana 27. Statuta Ekonomski fakultet u Tuzli, predstavlja organizacionu jedinicu, koja po osnovu članova 33. i 34. Statuta istupa u pravnom prometu pod nazivom Univerziteta i svojim nazivom, te da je razvrstan posebnom klasifikacijom, pri čemu, u konkretnoj pravnoj stvari, ima određene nadležnosti, pa sud navedeno cijeni kao bliže označenje, čime je istaknuti prigovor po ocjeni ovog suda neosnovan.

Prema stanju spisa slijedi da se u Izjašnjenju tuženog Ministarstvu obrazovanja i nauke TK broj: 02/3-1668-1/21-1 od 01.04.2021 godine, a po dopisu br. 10/1-34-004357-1/21 od 29.03.2021 godine, tuženi Univerzitet u Tuzli, Ekonomski fakultet, izjašnjava o razlozima odluke donesene po zahtjevu tužitelja i na drugoj strani Izjašnjenja, prvi pasus, pominje odredbu člana 72. stav 6. Zakona o visokom obrazovanju TK, pored člana 251. stav 1, tačka c) Statuta Univerziteta u Tuzli, u smislu osnova za donošenje odluke po zahtjevu tužitelja, pominjući da isti nije u radnom odnosu sa Univerzitetom u Tuzli, čime ne postoji pravni osnov za napredovanje tužitelja u više izbornu zvanje prof. dr. sci. F.Č. (tužitelja). Navedenu odredbu člana 72. stav 6. imao je Zakon o visokom obrazovanju („Sl. novine TK“ br. 7/16 od 22.06.2016 godine, koja je glasila :...„(6) Izbor u više zvanje i reizbor akademskog osoblja provodi se objavljivanjem internog konkursa na način utvrđen statutom,“

Sadašnja odredba člana 72. Zakona o visokom obrazovanju TK (prečišćen tekst.) („Sl. novine TK“ br. 21/21), koji u tom dijelu od stupanja na snagu nije mijenjan, glasi :

(Organi instituta i drugih organizacionih jedinica)

„ (1) Institut kao organizaciona jedinica javnog univerziteta ima direktora i stručno vijeće, a može imati i druge organe u skladu sa osnivačkim aktom i statutom visokoškolske ustanove.

(2) Druge organizacione jedinice javnog univerziteta, kao i njihove podorganizacione jedinice, imaju svoje organe u skladu sa statutom.

(3) Postupak i način izbora direktora instituta preciznije se uređuje statutom visokoškolske ustanove.“

Po nalaženju suda nije jasno zbog čega se tuženi poziva na navedenu odredbu, kojom bi potvrdio svoj stav povodom zahtjeva tužitelja, kad ta odredba nije ni u kakvoj vezi sa tim tvrdnjama, a tvrdnje nemaju oslonac u istoj.

Zatim, pozivanje tuženog na odredbu člana 251. stav 1. tačka c) Statuta Univerziteta u Tuzli, govori o tome da se Javni konkurs za izbor nastavnika i saradnika bez zasnivanja radnog odnosa na Univerzitetu zbog postojanja potrebe za izborom nedostajućeg akademskog osoblja na prvom ciklusu studija na osnovu dostavljanog prijedloga NNV/UNV iz stavova (6) i (7) člana 250. Statuta raspisuje Senat. Pritom tuženi ne pominje odredbu stava (4) istog člana, koja govori o tome da u utvrđenom roku u stavu (2) ovog člana, nastavnik, odnosno, saradnik podnosi NNV/UNV pismeni zahtjev za pokretanje postupka za izbor u više zvanja ili reizbor.

Navedena odredba govori o legitimnosti podnesenog zahtjeva, a to njegovo pravo nije ničim ograničeno.

Član 64. stav (1) Statuta Univerziteta, pod naslovom (zasnivanje radnog odnosa) ima slijedeću sadržinu :

- (1) Radni odnos na Univerzitetu zasniva se putem javnog konkursa, odnosno, javnog oglasa, izuzev u slučaju napredovanja ili reizbora akademskog osoblja zaposlenog na Univerzitetu.

Član 65. stav (1) Statuta govori o tome da se sa redovnim profesorom zaključuje Ugovor o radu na neodređeno vrijeme, što proizilazi i iz odredaba 73. stav (1) tačka a) i člana 74. stav (1), tačka f) i 74. stav (2), gdje se sa nastavnikom, koji bi bio unaprijeđen iz zvanja vanredni profesor, koji je unaprijeđen u redovnog profesora zaključuje ugovor o radu na neodređeno vrijeme.

Polazeći od prijave tužitelja Kantonalnoj upravi za inspekcijske poslove TK, zavedenoj pod Ur. br. 63805-0002P, broj predmeta 17/4-VI-34-002402/21, te Izjašnjenja od 12.04.2021 godine, uočava se da je broj sati od 65 u 2019 godini porastao na 73 sedmično, a da je za ak-2020/2021 godinu i da u odnosu na Standarde i normative visokog obrazovanja ostaje dodatak od 25 sati predavanja na godišnjem nivou, što govori o tome da postoji potreba za raspisivanjem konkursa, ali se ti sati popunjavaju angažovanjem vanjskih saradnika, što, u stvari, predstavlja manje siguran i privremeni način rješavanja problema nastave, ali i predstavlja smetnju za tužitelja u smislu mogućnosti napredovanja. Okolnost nevođenja upravnog ili prekršajnog postupka protiv tuženog, po ocjeni ovog suda, nije uslov za nepostojanje diskriminacije prema tužitelju. U pogledu mogućnosti napredovanja tužitelja, ne stoji zapreka tuženom u zakonskim propisima i propisima Univerziteta da istom omogući napredovanje u smislu člana 239. Statuta Univerziteta u Tuzli, ali stoji

njegova obaveza u tom slučaju da ga primi u radni odnos, što on očito nema namjeru, jer se tu pojavljuje i svjedokinja H.E., koja je u fazi pripreme za nastavničko zvanje, koja je, u međuvremenu, primljena u radni odnos, a, što objektivno, predstavlja osnov za njen „lakši“ put za napredovanje na užoj naučnoj oblasti „Ekonomska teorija i politika“, koja je sad birana za docenta u toj užoj naučnoj oblasti, a koja je na takav način favorizirana. Iz navedenog gledajući politiku pripreme i odabira kadrova, sud cijeni da je tuženi, postupao suprotno odredbama članova 2. 3. i 6. Zakona o zabrani diskriminacije, u smislu da tužitelju nije omogućio napredovanje, jer je postupao na različit način (član 2. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije), što je za posljedicu imalo uskraćivanje njegovih prava i sloboda na ravnopravnoj osnovi i u svim oblicima javnog života, obzirom da je Univerzitet javna ustanova od posebnog značaja za javni život, a tuženi je putem svojih reprezentanata svjesno propustio da tužitelju, kao vanrednom profesoru, koji ispunjava zakonske uslove, onemogući redovno napredovanje na mjesto koje mu, po Zakonu i internim aktima tuženog, pripada, čime je, po nalaženju suda, tuženi počinio akt diskriminacije, kao oblika koji podrazumjeva svako različito postupanje po osnovama određenim odredbama člana 2. Zakona o zabrani diskriminacije, odnosno, oblika koji podrazumijeva svako djelovanje ili propuštanje djelovanja, kada je neko lice ili grupa lica dovedena ili je bila ili bi mogla biti dovedena u nepovoljniji položaj za razliku od nekog drugog lica ili grupa lica u sličnim situacijama, a, u postupku nije dokazao da nije bilo uslova za primjenu odredbe člana 251. stav 1. tačka c) Statuta Univerziteta, jer, objektivno, postoji potreba istog za unapređivanjem kadrova. a tuženi ne može pravdati nastale promjene i potrebu za unapređenim kadrovima, zamjenama, koje su palijativno rješenje ili čuvanjem mjesta za nekoga.

Ne stoji ni stav organa ostalih organa tuženog da za angažovanje tužitelja kroz napredovanje nema osnova, jer nalaz Kantonalnog inspektora, suprotno stavu tuženog, govori o potrebi tuženog za omogućavanje napredovanja kroz raspisivanje javnog konkursa, iako su organi tuženog zauzimali drugačiji stav po zahtjevima tužitelja. Osim toga, imajući u vidu odredbu člana 52. stav 1., tačka r) Statuta Univerziteta u Tuzli, kojim je propisano da Senat Univerziteta može i, bez prijedloga Naučno-nastavnog vijeća, raspisati konkurs i dati naučno-nastavno zvanje, tj., omogućiti napredovanje u zvanje redovnog profesora, jasno je da je tuženi i na takav način imao mogućnost da tužitelju omogućiti napredovanje, a da tu mogućnost nije koristio.

Iskaze saslušanih svjedoka (čije iskaze sud nije ponaosob obrazlagao zbog obimnosti istih) u dijelu u kojem su govorili o proceduri napredovanja u naučno nastavno zvanje sud je cijenio u sklopu propisa koji regulišu tu materiju, uz napomenu da je tužitelj ispunjavao navedene uslove po stručnosti, a u odnosu na način napredovanja, primjećuje da je svjedokinja H.E. imala vidno brzo napredovanje, te smatra da je isto neuobičajeno.

Po ocjeni ovog suda odredbe člana 114. i člana 116. Zakona o radu F BiH, a u vezi sa članovima 8., 10.,12. i 13. istog Zakona su komplementarne odredbama Zakona o zabrani diskriminacije, ali je sud u konkretnom slučaju prvenstveno odlučio na temelju odredaba Zakona o zabrani diskriminacije, kao *lex specialis*.

Ostale provedene dokaze, kao i navode stranaka, uključujući i iskaz tužitelja saslušanog u svojstvu parnične stranke, sud je cijenio, ali ih nije posebno obrazlagao, smatrajući da isti nisu od uticaja na drugačiju odluku suda.

Odluku o troškovima parničnog postupka sud je donio primjenom odredbi čl. 383., čl. 386. i čl. 396. Zakona o parničnom postupku, te u skladu sa važećom Advokatskom Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata, a koji troškovi se sastoje od troškova za sastav tužbe po punomoćniku – advokatu u iznosu od 360,00 KM, uvećano za 17% PDV-a u iznosu od 61,20 KM, za zastupanja tužitelja na pripremnom ročištu od 22.03.2022. godine u iznosu od 360,00 KM, uvećano za 17% PDV-a u iznosu od 61,20 KM, za zastupanje tužitelja na nastavku pripremnog ročišta od 05.04.2022.g. u iznosu od 180,00 KM (50% nagrade), uvećano za 17% PDV-a u iznosu od 30,60 KM, za zastupanje na ročištu za glavnu raspravu od 30.05.2022. godine u iznosu od 360,00 KM, uvećano za 17% PDV-a u iznosu od 61,20 KM, za zastupanje na nastavcima ročišta za glavnu raspravu od 21.07.2022.g. , 19.12.2022.g. , 08.02.2023.g. i 28.09.2023.g u iznosima od po 180,00 KM (50% nagrade), uvećano za 17% na ime PDV-a u iznosima od po 30,60 KM, što ukupno iznosi 2.106,00 KM, koje troškove je sud kao opravdane dosudio tužitelju, dok je sa viškom zahtjeva za naknadu troškova postupka preko dosuđenog iznosa tužitelj odbijen kao neosnovanim.

POUKA;

Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Tuzli, a putem ovoga suda, u roku od 15 dana od dana prijema presude u dovoljnom broju primjeraka za sud i suprotnu stranu.

**Sudija,
Vesna Aleksić**